

en skærpet finanspolitik eller på investeringerne ved strammere kreditpolitik. Men om nogen af disse veje er politisk farbare, er måske tvivlsomt, og i hvert fald den sidste er ikke synderligt konstruktiv, for så vidt som den forringer de fremtidige produktionsmuligheder. Man kommer derfor let til at stå over for valget mellem at opgive den høje beskæftigelse og produktion for derved at fjerne betalingsbalanceunderskuddet eller at holde sig dette fra livet ved hjælp af fortsatte importrestriktioner, og der kan vel i så fald næppe være tvivl om, at den sidste udvej bør fortsættes.

Det samme valg vil man iøvrigt også blive præsenteret for, hvis man går ind på tanken om omlægning af erhvervsstrukturen, al den stund denne jo ikke kan give resultater før efter en vis årrækkes forløb. Desuden rejser denne tanke som antydning også det yderst vanskelige spørgsmål om, hvem der skal bestemme de nye investeringers art og omfang, og efter hvilke kriterier afgørelserne skal træffes.

En jævnere indtægtsfordeling defineres (s. 68) som »en indtægtsfordeling, hvor ingen, der deltager i produktionsprocessen, opnår indtægter, der står i misforhold til den ydede indsats, og hvor de, der ikke kan yde en indsats, sikres rimelige levevilkår, om nødvendigt med støtte fra det offentlige.« En noget ejendommelig definition på en *jævnere* fordeling. De fleste vil vel sige, at en jævnere fordeling indebærer mindre indkomstforskelle, medens Paldams definition angår en *retfærdigere* fordeling. Det eneste man kan læse ud af definitionen er, at Paldam mener, at der i dag er nogle, der får mere, end deres indsats berettiger til. Men umiddelbart efter siges det, at der ikke gives nogen objektiv målestok for, hvad der er ret og rimeligt på dette punkt, og derefter forlades spørgsmålet, uden at man får noget at vide om, hvor der efter forfatterens mening bør sættes ind. Derimod diskuteres forskellige midler til sikring af en jævnere fordeling — i gængs forstand. Endvidere siges det (s. 70), at der ikke kan nås så forfærdelig meget mere ved rent fordelingspolitiske indgreb, fordi indkomstfordelingen trods alt er forholdsvis jævn, og at fremstød for forbedret levestandard fortrinsvis må ske gennem en forøgelse af den samlede produktion. Et spørgsmål, som det i denne forbindelse kunne have været interessant at få belyst, er, om ikke en vis indtægtsulighed — eller i hvert fald mulighed herfor — er nødvendig for at tilskynde til større produktiv indsats, samt hvilke problemer den herved opstående konflikt giver anledning til (det er jo i virkeligheden spørgsmålet om, hvad der er en rimelig aflønning for indsats i produktionsprocessen, der dukker op igen — blot med den forskel, at »rimelig« nu fortolkes som »hensigtsmæssig«, nemlig med henblik på produktionsforøgelse, medens man før betragtede »rimelig« som ensbetydende med »retfærdig«, nemlig i forhold til behovene).

De anførte kritiske bemærkninger må ikke få læseren til at glemme, at bogen efter anmelderens mening er en god bog. Men den kunne måske være blevet endnu bedre ved en grundigere diskussion af visse problemer.

Poul Winding.

Palle Hansen (red.): *Håndbog i Regnskabsvæsen*. Branner & Korch. Kbh. 1952. 12* + 1000 sider. Kr. 115,00 hft.; kr. 135,00 ib.

Håndbogen er redigeret af docent *Palle Hansen* med bistand af assistent ved Regnskabslaboratoriet *Egon Andersen*, H. A. & H. D. og statsautoriseret

en skærpet finanspolitik eller på investeringerne ved strammere kreditpolitik. Men om nogen af disse veje er politisk farbare, er måske tvivlsomt, og i hvert fald den sidste er ikke synderligt konstruktiv, for så vidt som den forringer de fremtidige produktionsmuligheder. Man kommer derfor let til at stå over for valget mellem at opgive den høje beskæftigelse og produktion for derved at fjerne betalingsbalanceunderskuddet eller at holde sig dette fra livet ved hjælp af fortsatte importrestriktioner, og der kan vel i så fald næppe være tvivl om, at den sidste udvej bør fortsættes.

Det samme valg vil man iøvrigt også blive præsenteret for, hvis man går ind på tanken om omlægning af erhvervsstrukturen, al den stund denne jo ikke kan give resultater før efter en vis årrækkes forløb. Desuden rejser denne tanke som antydning også det yderst vanskelige spørgsmål om, hvem der skal bestemme de nye investeringers art og omfang, og efter hvilke kriterier afgørelserne skal træffes.

En jævnere indtægtsfordeling defineres (s. 68) som »en indtægtsfordeling, hvor ingen, der deltager i produktionsprocessen, opnår indtægter, der står i misforhold til den ydede indsats, og hvor de, der ikke kan yde en indsats, sikres rimelige levevilkår, om nødvendigt med støtte fra det offentlige.« En noget ejendommelig definition på en *jævnere* fordeling. De fleste vil vel sige, at en jævnere fordeling indebærer mindre indkomstforskelle, medens Paldams definition angår en *retfærdigere* fordeling. Det eneste man kan læse ud af definitionen er, at Paldam mener, at der i dag er nogle, der får mere, end deres indsats berettiger til. Men umiddelbart efter siges det, at der ikke gives nogen objektiv målestok for, hvad der er ret og rimeligt på dette punkt, og derefter forlades spørgsmålet, uden at man får noget at vide om, hvor der efter forfatterens mening bør sættes ind. Derimod diskuteres forskellige midler til sikring af en jævnere fordeling — i gængs forstand. Endvidere siges det (s. 70), at der ikke kan nås så forfærdelig meget mere ved rent fordelingspolitiske indgreb, fordi indkomstfordelingen trods alt er forholdsvis jævn, og at fremstød for forbedret levestandard fortrinsvis må ske gennem en forøgelse af den samlede produktion. Et spørgsmål, som det i denne forbindelse kunne have været interessant at få belyst, er, om ikke en vis indtægtsulighed — eller i hvert fald mulighed herfor — er nødvendig for at tilskynde til større produktiv indsats, samt hvilke problemer den herved opstående konflikt giver anledning til (det er jo i virkeligheden spørgsmålet om, hvad der er en rimelig aflønning for indsats i produktionsprocessen, der dukker op igen — blot med den forskel, at »rimelig« nu fortolkes som »hensigtsmæssig«, nemlig med henblik på produktionsforøgelse, medens man før betragtede »rimelig« som ensbetydende med »retfærdig«, nemlig i forhold til behovene).

De anførte kritiske bemærkninger må ikke få læseren til at glemme, at bogen efter anmelderens mening er en god bog. Men den kunne måske være blevet endnu bedre ved en grundigere diskussion af visse problemer.

Poul Winding.

Palle Hansen (red.): *Håndbog i Regnskabsvæsen*. Branner & Korch. Kbh. 1952. 12* + 1000 sider. Kr. 115,00 hft.; kr. 135,00 ib.

Håndbogen er redigeret af docent *Palle Hansen* med bistand af assistent ved Regnskabslaboratoriet *Egon Andersen*, H. A. & H. D. og statsautoriseret

revisor *A. Krogh Jensen*. Som medarbejder ved udarbejdelsen af de enkelte kapitler har medvirket 27 danske og norske regnskabsfolk, driftsøkonomer og statsautoriserede revisorer.

Værket er en opslagsbog, der først og fremmest henvender sig til praktiske erhvervsfolk som virksomhedsledere, regnskabsfolk og revisorer, der har behov for en å jour-ført orientering i spørgsmål inden for moderne regnskabsvæsen.

Håndbogen er opbygget omkring de fire hovedområder: 1) Årsregnskabet, 2) Det interne regnskabsvæsen, 3) Bogføringens organisation og 4) Specielle områder. Inden for disse områder er stoffet opdelt i 31 kapitler, der hver behandler sit emne.

*Årsregnskabet*s problemkreds behandles i 13 kapitler. Der redegøres for årsregnskabet opbygning og indhold, analyse af årsregnskabet, årsoverskuddet, indtægter, likvide beholdninger, tilgodehavender, varebeholdninger, materielle og immaterielle aktiver, værdipapirer, fremmedkapital, egenkapital, samt koncernregnskaber.

I 10 kapitler gives en orientering i *det interne regnskabsvæsen*s teknik og seneste udvikling. Sammenfattende er området behandlet i »Driftsbogføringens tilrettelæggelse«, og i to andre grundlæggende kapitler, »Omkostninger og deres regnskabsmæssige behandling« og »Interne regnskabsrapporter«, er henholdsvis det interne regnskabs kerne: omkostningerne og virksomhedens regnskabsmæssige kommunikationsproblemer taget op. Et kapitel behandler standardmetoden. Visse betydelige omkostningsarter gennemgås i selvstændige kapitler; det gælder materialer, lønninger, afskrivninger og interne omkostninger. Endelig redegøres i to kapitler for de regnskabsmæssige funktioner kalkulation og budgettering.

Behandlingen af *bogføringens organisation* strækker sig over 6 kapitler, hvoraf et indledende beskæftiger sig med regnskabsfunktionens placering i organisationsplanen. Kapitlet »Konti og kontoplaner« redegør for kontonettets opbygning. De forskellige bogføringsmetoder, derunder de mest moderne tekniske hjælpemidler som peg-board og pinsortering, beskrives i kapitlet »Bogføringsmetoder«. Et særligt kapitel omhandler maskinbogføringen, og kontorets øvrige maskinelle udstyr er behandlet i kapitlet »Kontortekniske hjælpemidler«. Endelig har den stadigt voksende betydning for virksomhedsledelsen af et rationelt blanketsystem (formularsystem) gjort et særligt kapitel om dette emne naturligt.

Som *specielle områder* er i to kapitler redegjort for de regnskabsmæssige opgørelser ved betalingsstandsning (akkord, konkurs, likvidation) samt for de regnskabsmæssige problemer i forbindelse med interessentskaber, skatteopgørelse af indkomst og formue, prisloven samt kreditværdighedsopgørelser.

I de enkelte kapitler er stoffet nedbrudt i detailemner, og fremstillingen er i vid udstrækning understøttet af praktiske eksempler, figurer samt citater fra danske og udenlandske værker.

Den hurtige opledning af enkeltemner er tilstræbt gennem udarbejdelsen af et meget righoldigt stikordsregister (3.400 ord) samt gennem selvstændige indholdsfortegnelser for hvert kapitel.

Red.